

kunde affaffes, uden at der blev ydet Statskassen et Beberlag derfor, og han har ligeledes ved selv at forelægge Forslag i saa Henseende erkjendt, at Soldatens trængte til en Revision. Vi antage derfor fuldt ud at kunne lægge denne Sag i den høitærede Finansministers Haand, idet vi selvfølgelig have givet Dagsordenen en saa vid Formulering, at den ikke i nogen Henseende lægger Haand paa Regjeringens Befuldmægtighedsret, medens vi selvfølgelig heller ikke have villet eller have kunnet foreskrive noget som helst Tidspunkt eller nogen som helst Termin for Spørgsmaalets Optagelse. Det er jo en selvfølge, at Regjeringen fra sit Stabe og i sit Forhold til begge Rigsdagens Afdelinger bedst maa vide at vælge den Tid og Leilighed, hvor det vil være muligt med Udsigt til Held at gennemføre disse Reforme. Det, som altsaa er udtalt i denne Dagsorden, er, at, naar den høitærede Finansminister maatte finde Tidspunktet beleiligt til at gennemføre de Reforme, som han selv i Ord og Gjærning har fremstillet som ønskelige, saa vil han, forsaavidt som denne Dagsorden maatte blive vedtagen, have dette Thing med sig.

Termansen: Som det vil ses af Betænkningen, har Mindretallet, der bestaar af den ærede 1ste Landssthingsmand for 9de Kreds (Kasemusjen) og mig, ikke kunnet tiltræde Flertallets Forslag om at ende denne Sag med en Dagsorden. Vi have efter en alvorlig Overveelse ikke kunnet komme til andet Udslag, end at Skibsafgiften i sin nuværende Stikelse er en uheldig Skat, som helst burde helt ophæves, men som i det Mindste maa delvis ophæves eller nedsettes. Heller ikke have vi i det, som det ærede Flertal har ansøgt, kunnet finde fyldestgjørende Grunde for at udsætte denne Forholdsregel, indtil der kunde foretages større eller mindre Omændringer i vort indirekte Beskatningsvæsen, thi det er forekommet os, at der derved ikke i Dieblisset vilde være vundet noget som helst Andet end at skyde denne Sags Afgjørelse ud i en aldeles ubestemmelig Fremtid, medens vi maa fastholde, at dette Spørgsmaal har foreligget længe nok og i og for sig er vigtigt nok til nu at blive taget under alvorlig Behandling og muligen at blive ført til en endelig Afgjørelse. Som Begrundelse for denne vor Betragtning gaa vi ikke særlig ud fra den Grund, som vistnok har været medvirkende til, at Lovforslaget nu er kommet frem i det andet ærede Thing, nemlig den Mulighed, at der maasse som en Virkning af den nye tybste Lovblov kunde vindes en Udvidelse af vor Transthandel, skjøndt vi anse enhver Mulighed for at fremme vor Skibsfart og vor Handel som Noget, der er berettiget til at medtages under vor Overveelse. Dersom denne Mulighed skulde vise sig

ingenfinde at blive til Virkelighed — hvilket dog nok ikke endnu er bevist —, saa bortfalder jo ganske vist denne Grund, men derved bortfalder dog efter vor Mening ikke de Grunde, som kunde tale for en Ophævelse eller i alt Fald for en Lettelse af Skibsafgiften. I en meget lang Række af Aar har der Tid efter anden været indgivet alvorlige Indstillinger og Henvendelser i denne Retning til Rigsdagen fra Handelsstanden, som jo dog vistnok i denne Sag maa anses for at kunne tale med Sagkundskabens Vægt. Naar det saaledes i en af Grossererforeningens Erklæringer om denne Sag hedder, at billige Skibsafgifter ere en nødvendig Opnævning for et Lands Handel, og at Intet er mere affrækkende i alle Handelsforbindelser end høie Skibsklæveringsafgifter, selv om ogsaa disse i sidste Instants kom til at hvile paa Varernes Indførsel og Udførsel, og naar det endvidere hedder, at Skibsafgiften er en sær hæmmende og trykkende Afgift, have vi, Mindretallet, ikke saa let kunnet se bort fra disse Udtalelser fra en kompetent Side, som det synes, at det ærede Flertal har kunnet gjøre. Men selv om man nu ikke vil tillægge disse Udtalelser fra Grossererforeningens den Vægt, som vi tro, at de have, er der jo ogsaa fra andre Sider udtalt ikke alene Usikkerheden, men ogsaa Nødvendigheden af, at dette Spørgsmaal finder sin Løsning. Man behøver jo ikke Andet end at minde om tidligere Forslag, der have været for her i dette Thing, og under hvis Behandling det gennem Udtalelser og Beslutninger er blevet erkjendt, at det er et Spørgsmaal, som trænger til en Løsning ganske vist ikke paa den Maade, som dette Lovforslag vil det ved helt at ophæve Skibsafgiften, men dog saaledes, at der i alle Tilfælde foretages meget betydelige Lettelser i Afgiften. Dersom nu det høie Thing vedtager den af Flertallet foreslaede Dagsorden, forekommer det os, at der er gjort et stort Tilbagestrid i det høie Things Stilling ligeoverfor denne Sag, thi ganske vist er det jo saa, at der i Flertallets Forslag til en Dagsorden indeholdes et Ønske om Ændringer i den Henseende; men dette Ønske, saa staar det for os, er udtalt i saa vage Udtryk, at der i Grunden siges overmaade lidt deri, idet der ikke findes nogen som helst alvorlig Opfordring til Regjeringen om at tage denne Sag i sin Haand, i ethvert Tilfælde ikke til at søge nogen snarlig Afgjørelse deraf. Mindretallet kan ganske vist indrømme Usikkerheden af, at der foretages mere gennemgaaende Reforme i hele vort indirekte Beskatningsvæsen, men vi tro ikke, at der er nogen nær Udsigt til, at noget Saadant vil finde Sted, vi skjønne i alt Fald ikke, at den høitærede Finansminister har stillet noget Saadant i Udsigt. Naar saa det ærede Flertal som Hovedgrund for ikke at gaa videre ind paa Forslaget men lægge det til Side,